

Panium – Numero viisi

Sinun kansasi rosvot: Rooman korotus ja lankeemus profetiassa

Jeff Pippenger

2025-03-05

Danielin kirja avaa merkittävän profeettallisen kertomuksen, jossa toiston ja laajentamisen periaate punoutuu sen näkyjen halki luvun 2 metallisesta patsaasta luvun 11 monisyisiin kuninkaallisiin konflikteihin. Tässä viitekehyksessä nousee esiin vakuuttava perustelu: Actiumin taistelu vuonna 31 eKr., joka huipentui Egyptin kukistumiseen vuonna 30 eKr., on Danielin 11:25, 26:n ratkaiseva täyttymys, ja se merkitsee pakanallisen Rooman 360-vuotisen ylivallan sarastusta.

Daniel 11 alkaa valtakuntien nousulla ja kukistumisella Aleksanteri Suuren kuoleman jälkeen vuonna 323 eKr. Jakeessa 14 tapahtuu kuitenkin käänne. Noin vuonna 200 eKr., kun Antiokhos III (Magnus) valmistautui Panionin taisteluun lapsikuningas Ptolemaios V:tä vastaan, Rooma puuttui tilanteeseen, ei pelkkänä sivustakatsojana vaan ”sinun kansasi ryöstäjinä”. Huolissaan Egyptin vehnähuollon turvaamisesta hellenistisen sekasorron keskellä Rooma osoitti vaikutusvaltaansa toisessa makedonialaissodassa (200–197 eKr.) ja loi näyttämön profeettalliselle tehtävälleen.

Rooman valta-asema juutalaisiin nähden

Siirtyessämme vuoteen 63 eKr. jakeen 16 täyttymys toteutuu, kun Pompeius rynnäköi Jerusalemiin, astuu kaikkeinpyhimpään ja vahvistaa Rooman vallan ”ihanaan maahan” nähden. Tästä eteenpäin jakeet 17–22 seuraavat Rooman hallitsijoiden ja johtomiesten perättäistä sarjaa: Pompeiuksen sotaretkiä idässä, Julius Caesarin valloituksia ja salamurhaa vuonna 44 eKr., keisari Augustuksen veronkantoa lisännyttä hallituskautta (johon viitataan Luuk. 2:1:ssä), joka päättyi vuonna 14 jKr., sekä Tiberiusta, jonka aikana Kristus ristiinnaulittiin vuonna 31 jKr., jolloin ”liiton ruhtinas” murskattiin. Profeettallinen linja Pompeiuksesta Jerusalemissa Titukseen Jerusalemissa vuonna 70 jKr. esittää Rooman herruuden linjan Jumalan kansan yli.

Alkaen siitä, kun roomalainen kenraali saastutti temppelin, aina siihen päättyen, kun roomalainen kenraali hävitti temppelin, muodostuu Alfa ja Omega -allekirjoitus. Alkaen saastuttamisesta ja päättyen hävitykseen historiallinen linja sisältää myös sen Yhden saastuttamisen ja hävityksen, joka sanoi itsestään: ”Hajottakaa tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä.” Totuus muodostuu heprealaisen aakkoston ensimmäisestä, kolmattatoista ja viimeisestä kirjaimesta, ja linja, joka alkaa Pompeiuksesta ja päättyy Titukseen, sisältää keskimmäisen temppelin hävityksen, jota edustaa kolmen ristin keskimmäinen risti; ne pystytettiin aivan sen viikon keskivaiheilla, jona Kristus tuli vahvistamaan liiton. Jakeet kuusitoista–kaksikymmentäkaksi edustavat profeettallista linjaa, joka kantaa totuuden allekirjoitusta. Jakeiden kuvaamassa historiassa on kourallinen tärkeitä profeettallisia linjoja, mutta linjan ensisijainen teema on Rooman herruus juutalaisten yli.

Liitot ja sopimukset

Jae 23 ”toistaa ja laajentaa” palaamalla vuosien 161–158 eKr. tapahtumiin, jolloin juutalaiset Juudas Makkabeuksen johdolla solmivat liiton Rooman kanssa (1. Makkabealaikirja 8). Tämä korostaa Rooman ainutlaatuista valtakunnanrakennusstrategiaa — valloitusta sopimusten ja liittoutumien kautta, menetelmää, joka erosi sen edeltäjistä. Jae 24 päättää tämän vaiheen todeten, että Rooma ”suunnittelisi juonensa linnoituksia vastaan, vieläpä määrääjäksi”.

Ja hänen kanssaan tehdyn liiton jälkeen hän toimii petollisesti; sillä hän hyökkää ja voimistuu vähäisen kansan avulla. Hän tunkeutuu rauhallisesti maakunnan lihavimpiinkin seutuihin; ja hän tekee sellaista, mitä hänen isänsä eivät ole tehneet eivätkä hänen isiensä isät; hän jakaa heidän keskuuteensa saalista, ryöstöä ja rikkauksia; niin, hän suunnittelee juonensa linnoituksia vastaan, mutta vain ajaksi. Daniel 11:23, 24.

Määrääjäksi

Sana, joka on käännetty ”vastaan”, voidaan ymmärtää sanaksi ”-sta”. Rooma ennustaa juonensa ”-sta”. Jakeessa oleva sana ”-sta” viittaa Rooman kaupunkiin, valtakunnan poliittiseen ja sotilaalliseen sydämeen, sen strategioiden lähtökohtana. ”Aika” on profeettallisesti 360 vuotta: se alkaa, kun Egypti kukistuu vuonna 30 eKr. Aktionin jälkeen, ja päättyy vuonna 330, jolloin Konstantinus hylkää Rooman Konstantinopolin hyväksi.

Jakeet 25 ja 26 kohdistuvat suoraan itse Actiumiin.

Ja hän kokoaa voimansa ja rohkeutensa etelän kuningasta vastaan suuren sotajoukon kanssa; ja etelän kuningas varustautuu sotaan sangen suuren ja väkevän sotajoukon kanssa; mutta hän ei kestä, sillä häntä vastaan punotaan juonia. Ja ne, jotka syövät hänen ruokansa osan, tuottavat hänelle tuhon, ja hänen sotajoukkonsa vyöryy pois, ja monet kaatuvat surmattuina. Daniel 11:25, 26.

Vuonna 31 eKr. Octavianus, joka edusti Roomaa ”pohjoisen kuninkaana”, kokosi sotavoimansa Kleopatran Egyptiä, ”etelän kuningasta”, vastaan mahtavassa meritaistelussa. Antoniuksen ja Kleopatran ”sangen suuri ja väkevä sotajoukko” horjui, joutuen strategisten ”juonien” (Agrippan taktiikoiden) ja petosten kukistamaksi — Antoniuksen liittolaisten loikkausten sekä Kleopatran kesken taistelun tapahtuneen vetäytymisen vuoksi. Vuoteen 30 eKr. mennessä Egypti oli Rooman provinssi, mikä aloitti pakanallisen Rooman kiistattoman herruuden. Tämä 360 vuoden ajanjakso, vuodesta 30 eKr. vuoteen 330, vastaa Rooman ylivallan aikaa, joka keskittyi sen alkuperäiseen linnoitukseen, kunnes Konstantinuksen siirto ”kukisti” tämän linnoituksen, niin kuin Daniel 8:11 ennustaa.

Niin, hän korotti itsensä aina sotajoukon ruhtinaaseen asti, ja hänen kauttaan jokapäiväinen uhri otettiin pois, ja hänen pyhäkkönsä paikka kukistettiin maahan. Daniel 8:11.

Kun Konstantinus hylkäsi Rooman kaupungin Konstantinopolin kaupungin hyväksi, hän jätti Rooman kaupunkiin valtatyhjön, joka avasi paavilliselle kirkolle mahdollisuuden ottaa haltuunsa Rooman kaupungin edustaman vallanistuimen. Tämä teko täytti Ilmestyskirjan kolmannentoista luvun toisen jakeen.

Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin kaltainen, ja sen jalat olivat kuin karhun jalat, ja sen suu kuin leijonan suu; ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.
Ilmestys 13:2.

Danielin 8. luvussa kaksi erilaista heprealaista sanaa, jotka molemmat on käännetty sanalla ”pyhäkkö”, erottavat pyhäkön kertomuksen Danielin kirjassa. Danielin kirja esittää Kristuksen ja Saatanan välisen sodankäynnin siten kuin se havainnollistuu Kristuksen ja Saatanan maallisissa edustajissa. Babylon, Saatanan maallinen edustaja, valloittaa Jerusalemin Danielin kirjan alussa, ja Jerusalemin valloittaa Babylonin yhdennentoista luvun jakeessa neljäkymmentäviisi. Jerusalemin kaupungin ja Babylonin kaupungin edustamat valtakunnat ovat ”voiman pyhäkköjä”. Babylonin ja Jerusalemin kaupungit ovat kumpikin voiman pyhäkköjä, ja kummallakin on oma temppelinsä kaupungin sisällä. Pantheon-temppeli on Rooman kaupungissa, ja Jerusalemin temppeli on sen vastine profeetallisessa kertomuksessa. Babylon ja Rooman kaupunki ovat Jerusalemin väärennöksiä.

Danielin 8. luvussa kaksi hepreankielistä sanaa ovat jakeessa 11 ”miqdash”, jossa pieni sarvi (pakanallinen Rooma) syöksee alas ”hänen pyhäkkönsä paikan” (Rooman kaupungin), kun Konstantinus siirtää pääkaupunkinsa vuonna 330. Toinen sana on jakeissa 13, 14 ”qodesh”, jossa Jumalan pyhäkkö odottaa puhdistamista 2300 päivän jälkeen. Vaikka molemmat sanat käännetään pyhäköksi, ”miqdash” voi tarkoittaa joko Jumalan linnoitusta tai pakanallista linnoitusta, kun taas ”qodesh” esiintyy Raamatussa ainoastaan Jumalan pyhäkköä tarkoittamassa.

Danielin 11:31:ssä ”linnoitettu pyhäkkö” (Rooman kaupunki) saastutetaan, kun barbarit ja vandaalit tuovat sodankäynnin Rooman kaupunkiin. Jakeessa mainitut ”asevoimat” alkoivat Cloviksesta vuonna 496 ja jatkuivat, kunnes paavillinen Rooma oli täysin noussut valtaan vuoteen 538 mennessä, jolloin ostrogootit karkotetaan kaupungista.

Aktiosta alkava profeetallinen linja ulottuu vuoden 330 tuolle puolen. Jakeen 30 ”Kittimin laivat” viittaavat Genserikin johtamiin vandaaleihin, jotka ryöstivät Rooman vuonna 455, mikä merkitsee Länsi-Rooman romahdusta. Sen jälkeen nousee paavillinen Rooma, joka hallitsee vuodesta 538 vuoteen 1798; 1260 vuoden ajan, kunnes Napoleonin kenraali Berthier antoi ”kuolettavan haavan” vangitsemalla Pius VI:n. Pakanallisen Rooman 360 vuotta, vuodesta 30 eKr. vuoteen 330, heijastaa paavillisen Rooman 1260 vuotta; kumpikin alkaa, kun kolmas este (Egypti, ostrogootit) kaatuu.

Nykyaikainen ”pohjoisen kuningas” ilmestyy jakeessa 40. Vuonna 1989 paavius, salaisesti liittoutuneena Reaganin Yhdysvaltojen kanssa (joita kuvataan vaunuina, laivoina ja ratsumiehinä), kukistaa Neuvostoliiton, ”etelän kuninkaan” (ateismin/kommunismin). Jae 41 osoittaa paaviuden valloittavan ”ihanan maan” — muuttaen protestanttisen Yhdysvallat katoliseksi Yhdysvalloiksi — kun taas jakeet 42, 43 osoittavat Egyptin edustaman Yhdistyneiden Kansakuntien antautuvan kolmiosaiselle liitolle, joka koostuu Yhdistyneistä Kansakunnista (lohikäärme), Vatikaanista (peto) ja Yhdysvalloista (väärä profeetta) ja ohjaa maailman Harmagedoniin. Jae 45 ennustaa tämän vallan lopun, ”eikä auttajaa ole”, sen haava parannettuna jakeessa 41, mutta sen kohtalo sinetöitynä jakeessa 45.

Aktium vuonna 31 eKr. on jakeiden 25 ja 26 keskipiste, ja siitä alkaa Rooman 360-vuotinen hallitus sen pyhäkkö-linnoituksesta käsin. Jakeen neljätoista toimiessa varauksena kertomus pakanallisesta Roomasta jakeesta kuusitoista aina siirtymään paavilliseen Roomaan jakeessa kolmekymmentäyksi asti muodostaa pakanallisen Rooman täydellisen linjan. Tuo linja jakautuu kolmeen osaan. Jakeet kuusitoista–kaksikymmentäkaksi ovat Rooman herruuden linja muinaisen Israelin yli. Jakeet kaksikymmentäkolme ja kaksikymmentäneljä yksilöivät sen valtakunnanrakennustyön, jota Rooma käytti valloittaessaan liittojen ja sopimusten avulla yhdessä sotilaallisen voiman kanssa. Jakeesta kaksikymmentäneljä jakeen kolmekymmentäyksi viimeiseen ilmaukseen asti kulkee kaksiosainen linja, joka kuvaa ajanjaksoa, jolloin Rooma korotti itseään, ja jota seurasi lankeemus.

”Määrätty aika” on 360 vuoden jakson päättyminen vuonna 330. Jakeet kaksikymmentäseitsemän jakeen kolmekymmentäyksi viimeiseen lauseeseen saakka, mikä osoittaa, milloin paavillinen valta, joka esitetään hävityksen kauhistuksena, asetettiin valtaistuimelle vuonna 538, ovat pakanallisen Rooman historiaa kolmensadan kuudenkymmenen vuoden ylimmän hallintavallan ajanjakson yhteydessä, jota seuraa sitten kaksisataakahdeksan vuotta kestävä asteittainen luhistuminen.

Sen tähden jakeen kaksikymmentäneljä ”aika” alkaa vuonna 31 eKr., jolloin etelän kuningas liitetään pohjoisen kuninkaan valtapiiriin, ja se päättyy vuonna 330, jolloin pohjoisen kuningas jakautuu itään ja länteen. Vuodesta 330 vuoteen 538 pakanallinen Rooma hajoaa asteittain. Ne erilaiset profeetalliset tunnistusmerkit, jotka liittyvät pakanallisen Rooman perikadon eri vaiheisiin, ovat ne profeetalliset kiintopisteet, joiden avulla profetian tutkija voi tunnistaa Jumalan profeetallisen Sanan. Danielin yhdenkymmentä luvun neljännen jakeen täyttymyksenä Rooma vahvistaa näyn, ja yksi niistä tavoista, joilla se tekee juuri tämän, on sen lankeemuksen kautta. Jakeessa sanotaan: ”myöskin sinun kansasi väkivaltaiset miehet korottavat itsensä vahvistaakseen näyn, mutta he kaatuvat.”

Kun Kittimin laivat hyökkäävät Roomaa vastaan ja Rooma sen jälkeen hyökkää etelää vastaan, ei ollut niin kuin kumpikaan, entinen tai jälkimmäinen, sillä tästä eteenpäin kuvataan Rooman vallan lankeemusta. Ilmestyskirjan seitsemän pasuunan neljä ensimmäistä pasuunaa, jotka löytyvät kahdeksannesta luvusta, kuvaavat nimenomaisesti niitä neljää suurta valtaa, jotka lopulta saattivat läntisen Rooman päätökseensä vuoteen 476 mennessä. Näky vahvistetaan, kun sinun kansasi ryöstäjät korottavat itsensä ja lankeavat. Profeetallinen näky havainnollistetaan Rooman lankeemuksen kehyksessä. Läntinen pakanallinen Rooma lankesi vuodesta 330 vuoteen 538. Paavillinen Rooma lankesi vuonna 1798. Viidennen ja kuudennen pasuunan historiassa itäinen Rooma lankesi ottomaaniturkkilaisille vuonna 1453. Nuo kolme lankeemusta ovat osa siitä näystä, joka vahvistetaan sinun kansasi ryöstäjien kautta.

Jakeessa sanotaan: ”myös sinun kansasi ryöstäjät korottavat itsensä vahvistaakseen näyn; mutta he lankeavat.” Vuodesta 31 eKr. vuoteen 330 pakanallinen Rooma ”korotti itseään” maailman ylivaltaansa kautta. Vuodesta 330 vuoteen 538 pakanallinen Rooma lankesi pois valmistaakseen tietä sille, että synnin ihminen asetettaisiin Jumalan temppeliin ja julistaisi olevansa Jumala. Vuodesta 538 vuoteen 1798 paavillinen valta ”korotti itseään”, ja vuonna 1798 se lankesi. Vuodesta 31 eKr. vuoteen 330 Länsi-Rooma ”korotti itseään” sillä, että se oli Rooman valtakunnan

keskus, ja vuodesta 330 vuoteen 476 se lankesi. Vuonna 330 Konstantinus korotti sitä, että Konstantinopoli oli Itä-Rooman keskus, ja vuonna 1453 Itä-Rooma lankesi. Rooman eri ilmenemismuotojen ajanjaksoihin sisältyy kuhunkin jakso, jossa Rooma korottaa itseään, jota seuraa sen lankeemusta kuvaava jakso, sillä ”sinun kansasi ryöstäjät korottavat itsensä vahvistaakseen näyn; mutta he lankeavat.”

Heprean sana, joka on käännetty sanalla ”ryövärit”, on parempi kääntää sanalla ”rikkojat”, sillä se vastaa läheisemmin sanajuuren ensisijaista merkitystä — murtautua läpi tai rikkoa — eikä niinkään sanalla ”ryövärit” (joka viittaa varkauteen). Termi viittaa niihin, jotka murtaavat rajoja, lakeja tai liittoja, eivät ainoastaan varasta tavaroita. Rooma on Raamatun profetiassa tuo rikkoja, vaikka jakeessa neljätoista se on käännetty sanalla ”ryövärit”. Danielin kirjan toisessa luvussa Rooma on rautainen valtakunta, ja sitten seitsemännessä luvussa neljäs peto on niin ikään Rooma.

Tämän jälkeen minä näin yöllisissä näyissä, ja katso: neljäs peto, peljättävä ja kauhistava ja ylen voimakas; sillä oli suuret rautahampaat. Se söi ja murskasi, ja tallasi tähteet jalkojensa alle; ja se oli erilainen kuin kaikki ne pedot, jotka olivat olleet ennen sitä; ja sillä oli kymmenen sarvea. Daniel 7:7.

Neljäs peto – joka on Rooma – on varustettu ”rautaisilla” hampailla, sillä se on sama neljäs valtakunta, joka toisessa luvussa kuvataan rautana. Jaessa seitsemän Rooman neljäs peto ”murskaa”, ja murskatessaan se ”polki tähteet jalkojensa alle”. Rooman peto on rautainen valtakunta, ja murskaamisen sekä tähteiden jalkoihin polkemisen ominaispiirre kuvaa vainon toimeenpanoa. Muinaiselle Israelille tuotu vaino oli ”merkki”.

Ja kaikki nämä kiroukset tulevat sinun päällesi, ajavat sinua takaa ja saavuttavat sinut, kunnes sinut hävitetään, koska et kuullut Herran, sinun Jumalasi, ääntä etkä pitänyt hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka hän sinulle antoi. Ja ne ovat oleva merkinä ja ihmeenä sinussa ja sinun jälkeläisissäsi iankaikkisesti. Koska et palvellut Herraa, sinun Jumalaasi, ilolla ja sydämen riemulla kaiken yltäkylläisyyden tähden, niin sinä saat palvella vihollisiasi, jotka Herra lähettää sinua vastaan, nälässä ja janossa ja alastomuudessa ja kaiken puutteessa; ja hän panee rautaisen ikeen sinun niskaasi, kunnes on sinut hävittänyt. Herra nostattaa sinua vastaan kansan kaukaa, maan äärestä, niin nopeasti kuin kotka lentää, kansan, jonka kieltä et ymmärrä; kansan, jolla on kovat kasvot, joka ei kunnioita vanhaa eikä armahda nuorta. 5. Mooseksen kirja 28:45–50.

Muinaisen Israelin päälle heidän kapinansa tähden tulleet kiroukset ovat ”merkinä ja ihmeenä sinussa ja sinun siemenessäsi iankaikkisesti”. Kirous oli tuleva heidän päälleen ”kansan kautta, jolla on julkea katse”. Seitsemännen luvun peto, jolla on rautaiset hampaat ja joka ”musertaa ja polkee jäännöksen jalkoihinsa”, on myös neljäs valtakunta, joka nousee Aleksanterin valtakunnan jakautumisesta, ja samoin kuin Mooseksen kohdalla 5. Mooseksen kirjassa, tuo valtakunta on kansa, jonka kieltä muinainen Israel ei ymmärtäisi. Rooman valtakunta Danielin kahdeksannessa luvussa on kansa, jolla on julkea katse, ja kansa, joka puhuu toista kieltä.

Ja nyt se, että se murtui ja että sen sijalle nousi neljä, merkitsee, että kansasta nousee neljä valtakuntaa, mutta ei hänen voimassaan. Ja heidän valtakuntansa loppuaikana, kun rikkojien

synti on tullut täyteensä, nousee kuningas, julkeakasvoinen ja arvoitusten taitaja. Daniel 8:22, 23.

“Kansasi ryöstäjät (rikkovat)” toteuttavat näyn; he korottavat itsensä ja lankeavat. Neljäs rautainen valtakunta oli pakanallinen Rooma, joka hallitsi ylivertaisesti korottaessaan itseään, mutta jonka lopullisesta lankeemuksesta tuli näyn vahvistava profeetallinen tuntomerkki. He ovat rikkojia, sillä he tallaavat Jumalan kansaa vainon kautta.

Jatkamme tätä tutkistelua seuraavassa artikkelissa.